

Пише: Богдана Кољевић
понедељак, 13 април 2015 22:52

Сви различити савремени феномени на које смо овде покушали да скренемо пажњу тј. нове светске појаве и манифестације које смо настојали да артикулишемо и појмовно образложимо - „арапско пролеће“, покрет „Оссиру“ и рађање радикалних левих и десних европских политика – у мноштву аспеката испостављају питање да ли је,

ерго

, 21. век егземплярно

биополитичко време

или се пак, обратно, назиру силуете и обриси

краја неолиберализма

. Или, експлицитније, ако, иако двосмислено и вишезначно, на хоризонту израњају први знаци формирања

политичких субјективитета

да ли је довољно да претпоставимо да су тачке отпора систему нарасле до те мере да је реч о иреверзибилном процесу?

Тренутни теоријски и практички услови приказују да, *ен генерале*, још увек итекако

живимо у свету биополитике: јер у

савременој биополитици

у равни

технологије

и

сексуалности све је могуће и све је дозвољено

у практично свим сегментима, сем ако не задире у срж

политике

и

економије

, односно у срж

система

. Наиме,

Пише: Богдана Кољевић
понедељак, 13 април 2015 22:52

политичка виртуелност

, као и симулација економске одрживости структурно неодрживих парадигми, уз експанзивне улоге

крипто-елита

битно изнад површине и даље држи

хиперпродукцију

status quo-a

, у западном, као и у делу не-западног света. Кроз мултиплицитет техника моћи, доминације и интервенције, у арапским земљама и даље је присутан и опипљив утицај империјалних и колонијалних сила, покрет OWS у овом часу налази се на силазној путањи док у исти мах, са треће стране, упркос бројним новим процесима који се одвијају на европском тлу, још увек је на делу превласт најјачих, чак и када се томе супротставља већински

народ

.

Опет, упркос чињеници да се, дакле, овај теоријско-практички злочин *виртуелности оико*

с

-а и

пол

ис

-

а намеће као практично

савршен злочин

који је узроковао системску производњу

деполитизације

и

десубјективизације

и тако условио неолибералну контролу целокупних популација од стране (транс)европских криптоелита – све су прилике да се ово време може именовати као *време интервала. Време интервала,*

као особени временски

вакум,

представља обележје

између двеју епоха

,

топос

у којем се сакупља, сабира, премеће и претура сав материјал на онову којег ће настати *прекретница*

. То је време у којем мноштво ствари настаје и нестаје, појављује се ниоткуда или ишчезава без трага, време жамора али и конфузије, изостанска оријентира али и нејасне наде –

време малих револуција

.

Пише: Богдана Кољевић
понедељак, 13 април 2015 22:52

